

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
Pe străinătate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3—1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Director, JULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Ni-s'a luat din nou nu numai Basarabia ci și partea de miazănoapte a Bucovinei

Miercuri în 26 Iunie, seara la orele 22, guvernul Rusiei Sovietice a predat ministrului României la Moscova o notă, prin care a cerut, în curs de 24 ore să-i predăm întreagă Basarabia și partea de miazănoapte a Bucovinei, așteptând răspunsul guvernului român până în seara zilei de 27 Iunie.

M. Sa Regele a convocat a doua zi, la orele 12,30, consiliul de coroană, în palatul regal de la București, unde s'a hotărât ca consiliul să primească hotărârea guvernului român, de a păstra raportul pașnice cu Rusia Sovietică și de a propune guvernului sovietic să aleagă țara și locul, unde ar putea să se întâlnească delegații celor două guverne, pentru a discuta asupra notei sovietice.

La aceasta guvernul sovietic a răspuns arătând ca orașele Cernăuți, Chișinău și Cetatea Albă să fie predate încă în seara zilei de miercuri 28 Iunie, iar întreagă Basarabia și Bucovina de miazănoapte până marți 2 Iulie la orele 12 din zi.

Încă în aceeași zi de 27 Iunie M. Sa Regele a ordonat mobilizarea generală, iar guvernul a convocat parlamentul și a oprit orice activitate în țară vreme de 6 zile, iar ziua de miercuri, 3 Iulie, a hotărât să fie zi de mare și sărbătoare jale pentru întreaga țară.

Toate acestea au mers cu infașa judecării.

Deocamdată dăm aici istoria pe scurt a celor două țărișoare care ni-s'au răpit:

Basarabia are o suprafață de 45.630 kilometri pătrați cu 3.048.470 locuitori, dintre care 60% Români și abia 11% Ruși. Această parte de țară se ținea până la 1812, când Rușii ni-au răpit-o în întregime, de Moldova. La 1856, tratatul de la Paris l-a obligat, să ne dea înapoi trei județe: Cahul, Bolgrad și Ismail; dar după războiul din 1877—78, prin conferința europeană de la Berlin, am fost siliți să le dăm înapoi cele trei județe, iar nouă ni-s'au dat în schimb cele două județe din Dobrogea: Constanța și Tulcea. În timpul războiului din 1914—1918, când s'a prăbușit țarismul în Rusia, Basarabia s'a declarat, la 1917, independentă, sub numele de „Republica Moldovenească”, iar apoi Sfatul Țării a votat unirea cu Regatul României, la 27 Martie 1918.

Bucovina are o suprafață de 10.441 kilometri pătrați cu 892.444 locuitori, dintre care 70% Români și abia 10% Ucrainenți. Această țărișoară se ținea pe vremuri tot de Moldova, iar la 1775 a fost răpită de către Austria, de

care s'a ținut până în 1913, când s'a unit și ea cu Regatul României. Bucovina a fost pe vremuri curat românească; austriecii însă, temându-se, nu cumva să se alpească din nou la Români, au colonizat-o cu Ucrainenți, iar în anul dinainte de războiul din 1914—18 au introdus și în biserica ortodoxă din Bucovina bilinguismul, adică două limbi, și anume așa, că atunci când preotul spunea ecteniile românește, cantorul răspundea slavonește; iar când preotul le spunea slavonește, răspundea cantorul românește.

Pe când sosește această gazetă în mâna cetățitorilor noștri, Basarabia și o mare parte din Bucovina este deja în mâinile Rusiei Sovietice, iar noi despărțiți din nou de atâția frați buni ai noștri. Abia au trecut câteva zile de la depunerea armelor armatei franceze și iată că și sora ei mai mică din răsăritul Europei a fost ciopârțită.

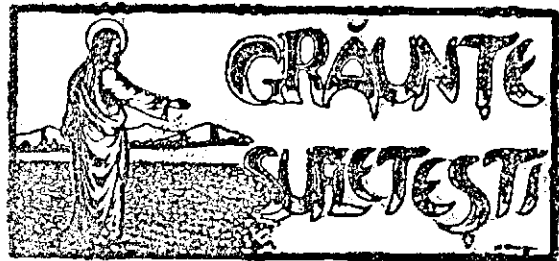
Interesant e că, în marea durere ce ne poartă și în groaznică lovitură ce ne-a oșit tot Sfântul Părinte de la Roma este cel dintâi care recunoaște marea nedreptate ce ni-s'a făcut și în ziarul său „L'Osservatore Romano” o și arată aceasta, într'un articol lung și foarte bine scris. El a fost cel dintâi care l-a recunoscut, acum 10 ani, pe M. Sa Regele și tot el este cel dintâi care ne mângâie mai bine în marea nenorocire de acum.

În fața acestei mari nenorociri n'avem ce face, decât să ne punem toată nădejdea în bunul Dumnezeu, care ne va și ajuta din nou, dacă ne vom întoarce cu toată dragostea către el.

Drept mângâiere să ne servească aceeaș durere a atâtor popoare din Europa, începând cu Cehoslovacia, Polonia, Finlanda, Danemarca, Norvegia, Belgia, Estonia, Letonia, Lituania, Olanda și sfârșind cu Franța. Singur Dumnezeu, marele conducător al popoarelor și împăratul împăraților, știe viitorul. El se va milostivi de popoarele credincioase și harnice, dar va pedepsi aspru pe cele fără frica lui Dumnezeu și leneșe.

Al doilea lucru, pe care trebuie să-l facem, este, să ne strângem în jurul M. Sale Regelui și să ne supunem întru toate poruncilor date.

Iară pământul scump al Basarabiei și al Bucovinei să nu-l uităm nici odată, căci a fost și este pământ românesc și veni-va odată iarăși și vremea când Dumnezeu va face dreptate și celor asupriți astăzi pe nedreptul. Roata vremii se întoarce și toate nedreptățile se răbun!

Sărutarea păcii și mărturisirea credinții

După ce a așezat preotul darurile pe altar și le-a tămăiat, zice îndată ectenia de cerere care începe cu cuvintele: „Să plinim rugăciunile noastre Domnului”, în care se roagă pentru cinstele daruri, pentru biserica în care slujește și pentru noi toți și apoi zice în taină o rugăciune, după care se îndreaptă către Dumnezeu cu 6 cereri la care cantorul răspunde tot de atâtea ori cu „Dă-ne, Doamne!” Urmează apoi: „Pace tuturor”, fiindcă toate părțile mai de căpetenie ale sf. liturghii numai cu pace sufletească se pot începe. Având în sufletele noastre pacea cerească, ușor putem birui năvala patimilor și ne putem învrednici de harul lui Dumnezeu. Pacea aceasta trebuie să o aibă atât preotul cât și poporul, de aceea răspunde poporul cu: „Și spiritului tău”.

Preotul apoi ne provoacă: „Să ne iubim unul pe altul, ca într'un gând să mărturisim”, la cece răspunde cantorul, că să mărturisim de fapt într'un gând: „pe Tatăl, pe Fiul și pe sfântul Spirit, Treimea cea de o ființă și nedespărțită”. Aceasta înseamnă că fără iubire unul față de altul nu putem zice că avem dragoste nici către Dumnezeu. Iubirea față de Dumnezeu și-o arată preotul prin aceea că zice de trei ori, făcând și câte o închinăciune: „Iubite-voiu, Doamne, tăria mea, Domnul este întărirea mea și scăparea mea” și că sărută sfințele daruri așa cum sunt acoperite, precum și masa altarului. Tot atunci se sărută preoții și între sine pe umeri, zicând cel mai mare: „Cristos în mijlocul nostru” și răspunzând ceilalți cu: „Este și va fi”. Această sărutare se numește sărutarea păcii, ea a rămas de pe vremea apostolilor și se află în toate liturgiile, atât în cele răsăritene, cât și în cele apusene, ba în vremurile vechi această sărutare a păcii trecea de la preoți și la credincioși. Pentru aceea ne îmbrățișăm unul cu altul cu

sărutarea păcii ca, lăpădând toată legătura nedreptății și impietării inimii, cu inimă curată să ne apropiem de Dumnezeu.

Nu mai decât apoi zice preotul:

„Ușile, ușile, întru înțelepciune să luăm aminte” și, ridicând aierul de pe sfintele daruri și clatinându-l încetinel deasupra acelor, zice și el cu întreg poporul: „Cred într'unul Dumnezeu.”

Cuvintele: „ușile, ușile” aveau mare rost pe vremuri, când se făcea sf. liturghie în catacombe. Erau adecă la ușile bisericilor paznici cari încuiaș ușile îndatăce se rosteau aceste cuvinte, ca nu cumva să pătrundă în biserică păgânii ori evreii cari, auzind mărturisirea credinței, să-și bată joc de cele sfinte. Astăzi aceste cuvinte ne aduc aminte, să închidem ușile sufletului nostru și să nu lăsăm să pătrundă prin ele nici un gând lumesc. Mărturisirea credinței o facem, ca să arătăm că toți cei din biserică suntem uniți unii cu alții și prin credință. Descoperirea darurilor pe timpul rostirii lui „Cred într'unul Dumnezeu” se face, fiindcă se apropie cea mai mare taină a sf. liturghii, prefacerea pâinii și a vinului în sfântul trup și sânge al Mântuitorului nostru Isus Cristos. Aierul se clatină încetinel deasupra darurilor, ca să se arete coborârea Spiritului Sfânt, care a venit și asupra apostolilor în sunet ca de suflare de vifor.

Părintele Iuliu

O fală a Blajului nostru

este fără îndolală părintele profesor, dela Liceul Sf. Vasile din Blaj Ștefan Manclulea, subdirector al aceluși Liceu și inspector școlar secundar al Ținutului Mureș. Sf. Sa se străduiește de mult, să arete și încă numai din izvoare ungurești și germane, că Românii sunt locuitorii vechi ai platurilor de dincoace și și chiar de dincolo de Tisa.

Mai nou a dovedit-o aceasta prin cartea: „Așezările românești în Ungaria și Transilvania

în secolul XIV și XV”. Academia Română, citind această carte, i-a afiat vrednic s'îi dea premiul de 50.000 Lei.

Dintre învățații din Blaj Sf. Sa este al doilea care a fost premiat de Academia Română, cel dintâi premiindu-l marele învățat de pe vremuri Timotei Cipariu (născut la 1805, mort la 1887). Noi Blăjenii suntem mândri că-l avem în mijlocul nostru pe păr. Ștefan Manclulea, cărui a fi gratulăm din inima.

Crestături

de Gavril Todca

Misionari. — Până nu tocmai de mult, eram un mare admirator al misiunilor creștine printre păgâni. Cettam cu plăcere rapoartele misionarilor — mai ales salesiani — trimise din Brazilia, Argentina, Patagonia etc. și publicate în Buletinul Salesian din Torino. Am tradus câte ceva chiar și pentru „Unirea Poporului”. — Vezi Nr. 6 & 13, 14, din anul 1930 — cu deosebire despre Mihail Unia, un apostol printre leproși. Și mi-au mai rămas ceva manuscrise.

Dar de atunci mi-am schimbat foarte mult păreri. Am ajuns la convingerea că cei mai mari păgâni nu sunt bleșii păgâni din întunerecul Americii, Africii, Asiei, Australiei, ci tocmai popoarele cele mai luminate, mai civilizate din Europa noastră! Nicăiri printre sălbatecii păgâni nu se fac atâtea ucideri, atâtea prăpăduri, câte se fac în războaiele popoarelor creștine din Europa.

Pare că toată lumina acestora e o lumină diavolească.

Pare că toată învățătura acestora are ca scop principal distrugerea adecă nimicirea bunurilor adunate de oameni cu nespunșă trudă și cheltueli nemăsurate, stoarse din buzunarele oamenilor muncitori.

Toate invențiile, născocirile oamenilor de știință, precum arme, tunuri, mitraliere, automobile, avioane, telegraf, telefon, bărci și vapoare, se aruncă în văltoarea de foc a războaielor.

Ne putem pune întrebări după întrebări: — Ce folos că se trimit misionari printre

sălbateci, când păgânii cei mai mulți și cei mai răi sunt în Europa?

— Ce folos că se întorc câțiva păgâni la cunoașterea crucii lui Cristos, când milioane de oameni „civilizați” se lăpădă de crucea lui Christos?

— Ce folos că bleșii păgâni sălbateci învață a-și face colib omenești, când palate și catedrale, căi ferate și vapoare scumpe, fabrici și uzine se distrug într'o clipă cu bombardamente drăcești?

— Ce folos că popoarele luminate cunosc legea lui Cristos, dar cu faptele lor urmează legea lui Antichrist? Au nu sunt mai păcătoase decât păgânii, cari nu cunosc legea creștină?

Iată întrebări, la cari nu pot răspunde decât răutatea diavolească a oamenilor porociiși creștini dar de fapt mai păgâni decât sălbatecii.

Bleșii misionari au desl de lucru prin Africa, Japonia, China, Patagonia, dar mai mult lucru ar avea printre păgânii din Europa. Adică, că aici nu ar fi ascultați, ci deadreptul spânzurați sau împușcați.

Inima acestor păgâni nu s'ar mola decât dacă Dumnezeu după fiecare ar da cu trăznetul. De aceea Dumnezeu îi lasă să-și facă ei înșiși trăznete, cu cari să se arunce în iad.

Odinloară se întreba poetul Petöfi:

Câți picuri sunt în ocean?

Pe ceru câte stele?

Câți peri pe capetele oamenilor?

Și câte răutăți în inimile lor?

Răspunsul îl lăsa în grija cetitorilor și ghicitorilor și d-voastră.

Un alt învățat zice că nimic nu e mai fioros și mai sălbatic decât omul. În el hămăie, urlă și rânjește firea tuturor celorlalte fiare și animale. „E murdar ca porcul, brutal ca boul, ridicol ca maimuța, furios ca leul, veninos ca șerpele. E o amestecătură din toată animalitatea”.

Prea adevărat că e așa, dacă nu îl îmbânzește cineva prin creștere înțelegătoare, stăruitoare, de toate zilele, ca să simțască și durerile semenilor săi.

De unde urmează că educătoarea sau crescătoarea cea mai bună a oamenilor este durerea sau suferința și că bunul Dumnezeu

Foița „Unirii Poporului”

Răpirea Basarabiei

România, mamă dulce,
Eu te las cu Dumnezeu,
Că dușmanul iar mă duce,
Iar mă ia din sânul tău.

Sunt răpită, sfâșiată,
Sufletul meu plânge nfrânt,
Dar din prag eu înc-odată
Jalnic bine te cuvânt.

Tristă mă despart de tine,
Ce ca mamă m'aj iubit,
Și cu drag tot zile bune
Imi faceai necontentit.

Insă fie cât de grele
Lanțurile p'al meu sân,
N'or putea să stângă 'n ele
Sămțământul meu român.

Ba- 'ncă sper, că doar odată
Jugul crunt se va sdrobi,
Și- 'atunci fca-ți liberată
Iar la tine va sosi.

Ce serbere va să fie
Când mi-i strânge 'n brațul tău!
Pân'atunci, o Românie,
Eu te las cu Dumnezeu!

Iosif Vulcan

Iosif Vulcan, născut în anul 1841 și mort în 1907, a fost scriitor și poet de seamă. El a condus mai întâi la Budapesta și apoi la Oradea revista „Familia”, în care au publicat mai multe poezii și marii noștri poeți Mihail Eminescu, Gheorghe Cosbuc și alții.

Această poezie a scris-o Iosif Vulcan în anul 1878, când ni-au fost răpite cele trei județe Cahul, Bolgrad și Ismail, și se cânta regulat de către toți Românii. De astăzi înainte s'o învățăm și s'o cântăm din nou!

Bucovina

Dulce Bucovină,
veselă grădină,
cu pomi roditori
și mândri feciori!
Cuib de păsărele
albe, sprintenele,
care 'n ochii lor
au foc răpitor!

Dulce Bucovină,
vântul, ce înclină
cu aripa lui
larba câmpului,
naște prin șoptire scumpă amintire

d'un trecut frumos,
mare glorios.

Tu, ce ești o floare
căzută din soare
cu trei alte flori,
a tale surorii!
Ele către tine
privesc cu suspine
și tu le zâmbești
cu zâmbiri cerești.

Fii în veci voioasă
pe cât ești frumoasă!
Fie traiul tău
după gândul meu!
Ah, cine te vede
chiar în raiu se crede,
cine-i trecător
te plânge cu dor!

Vasile Alexandri

Vasile Alexandri, născut în 1821 și mort în 1880 la Mîrcești, a fost unul dintre cei mai mari poeți ai neamului. A scris mai multe poezii frumoase, cunoscute și de cititorii noștri țărani, ca de pildă „Cântecul găinii latine”, apoi piese de teatru și lucrări în proză.

Cine va fi oare poetul care va cânta și răpitor Bucovinei?

poate de aceea lasă stătea bătăi printre oameni,
ca să le vie mintea în cap!
Cu toate acestea, să nu dea Domnul câte
poate răbda omul.

Cum stă lumea și țara

În săptămâna aceasta ne-a fost dat să trecem prin încercări mari. Lovitura dată de vecina noastră Rus'ă, prin luarea Basarabiei și Bucovinei a fost simțită de întreaga țară. Intreg poporul românesc a fost îndurerat de răpirea acestor două provincii românești, așa de frumoase și de bogate.

În țară au fost zile de doliu mare. Sufletul neamului nostru s'a cernit de durerea despărțirii.

Armata română s'a retras în ordine

Potrivit înțelegerii dintre guvernul nostru și cel rusesc, armata română a trebuit să se retragă în 4 zile, începând de vineri 28 Iulie și până miercuri în 3 Iulie la amiază. În aceste zile armata noastră s'a retras în ordine, așa cum hotărâseră cărmuitorii țării. În unele locuri trupele rusești motorizate, cari înaintaseră mai repede, au ajuns și au întrecut trupele noastre. Din această cauză s'au întâmplat unele ciocniri mai mici. Peste tot însă retragerea s'a putut face în ordine, datorită înțelegerii de care au dat dovadă comandanții trupelor românești.

Odată cu armata s'au retras și funcționarii și o parte din locuitorii acestei provincii, cari n'au vrut să rămână sub stăpânirea străinilor.

Acești funcționari vor fi împărțiți la oficiile din țară. În ce privește ceilalți refugiați, guvernul a luat în grabă măsuri pentru ajutoarea lor.

Din toate părțile s'au cerut ajutoare prin „Crucea Roșie” și prin „Straja Țării”, pentru ajutorarea refugiaților basarabeni și bucovineni. Au fost mulți aceia cari s'au hotărât să pibegească. Oamenii au plecat cum au putut. N'au mai avut vreme să ducă multe cu ei. Un preot bătrân din Basarabia, cel mai bătrân preot din această provincie, a plecat cu o icoană rămasă dela părinții lui. Între cei cari au trebuit să lăgă au fost și oameni bolnavi greu. Un bătrân operat de curând a fost adus de ai lui pe targă.

Mobilizarea armatei

Întâmplările acestea cereau ca să fim pregătiți pentru orice. Deaceia vineri seara, în urma raportului făcut de guvern, Majestatea Sa Regele a ordonat mobilizarea generală a armatei.

Primele zile de mobilizare au trecut în ordine, în întreaga țară. Lumea așteaptă cu încredere și hotărâre cele ce sunt sortite să vină peste noi. Poporul român s'a dovedit tare și gata să infrunte vremurile grele prin care trecem.

Măsuri pentru păstrarea ordinii

Pentru a feri țara de turburări lăuntrice și pentru a păstra liniștea, așa de trebuincioasă în aceste vremuri, guvernul s'a gândit să ia unele măsuri. Astfel au fost oprite adunările mari. Pe străzi lumea a fost oprită să umble în grupuri mari. Cărciumele, cafenelele, cinematografele și teatrele vor trebui închise la 11 seara. Prin toate orașele din țară, noaptea, vor umbla patruli militare. Și mai ales s'au luat măsuri împotriva acelor cari au răul obicei de a purta știri neadevărate dintr'un loc în altul, neliniștind lumea. Fiecare va trebui să-și vadă de treabă acolo unde este pus.

Roma și Berlinul au sfătuit Ungaria și Bulgaria, să aibă răbdare

Unele gazete străine au răspândit șovonul neîntemeiat, că Bulgaria și Ungaria ar fi gata să ceară și ele dela țara noastră unele ținuturi. Aceste șovonuri s'au dovedit însă a fi neadevărate.

În situația de azi, Italia și Germania au sfătuit Ungaria și Bulgaria, să aibă răbdare.

Părerea Italiei și Germaniei, precum și știrea despre mobilizarea armatei noastre, au trezit pe vecinii noștri din visul lor. Postul de radio unguresc a adus la cunoștință că vremurile de acum cer liniște la Dunăre, așa că, deocamdată, nu se mai pune chestiunea granițelor dintre România, Ungaria și Bulgaria.

Demisia dlui I. Mihalache

Dl I. Mihalache a demisionat din demnitatea de membru al Consiliului de Coroană.

Primirea demisiei a fost anunțată printr'un decret regal publicat în Monitorul Oficial.

Schimbări în sânul guvernului

În săptămâna aceasta s'au făcut următoarele schimbări între membrii guvernului: Dnii Ioan Gîrtoaia, ministru al afacerilor străine, dl Ernest Urdăreanu, ministru de Stat, dl Radu Porciocă, ministru secretar de Stat, dl Ioan Christu, ministru comerțului, dl Ștefan Ciobanu, ministru cultelor și dl Nicolae Sibiceanu, subsecretar de Stat pe lângă ministru cultelor și artelor și-au dat demisia din înaltul post pe care-l aveau.

Au fost numiți dnii: Al. Valda Voevod, ministru de Stat, C. Argetolanu, ministru al afacerilor străine, dl I. Inuleț, ministru de Stat, dl Mircea Ciucov ministru de stat, dl Constantin Giurescu ministru al cultelor și artelor și dl Teofil Sidorovici ca ministru al propagandei naționale.

Inscrierile în „Partidul Națiunii”

Potrivit hotărârilor conducătorilor partidului, toate inscrierile încep la 1 Iulie 1940. Inscrierile se fac în orașe la autoritățile comunale și la birourile de înscriere, iar la sate la primăriile și parohii.

Inscrierile se fac personal de către aceia cari se înscriu.

Se pot înscrie cetățenii români, bărbați și femei, dela vârsta de 21 ani împliniți în sus. Evreii nu se pot înscrie.

D-nii prof. Horla Sima și dr. I. Simionescu numiți subsecretari de stat

Prin înaltul Decret Regal din 28 Iunie 1940, dnii prof. Horla Sima și Dr. I. Simionescu au fost numiți subsecretari de stat. Dl Horla Sima a fost numit subsecretar de stat la ministerul educației naționale, iar dl Dr. I. Simionescu pe lângă ministerul sănătății.

O schimbare în politica țării noastre

Vremurile de acum au adus o schimbare și în politica țării noastre.

În urma dărilor de seamă făcută de ministerul afacerilor străine asupra situației, guvernul țării, în ultima ședință ținută în zilele acestea, a hotărât să abdică de garanțiile pe cari ni le-a dat Anglia și Franța.

S'a făcut această schimbare, fiind potrivită noului ordin din Europa.

Tineretul ardelen și bănățean s'au înscris în „Partidul Națiunii”

Majestatea Sa Regele a primit din partea unui numeros grup de bănățeni și ardeleni o scrisoare prin care aceștia au cerut înscrierea

în „Partidul Națiunii”. Scrisoarea este o mișcătoare mărturie de încredere și legământ față de acest partid.

N'au fost ciocniri la granița cu Ungaria și Bulgaria

Au umblat multe șovonuri și vorbe mincinoase în aceste zile de greutăți. Între altele s'a spus că s'ar fi întâmplat unele ciocniri la granița noastră cu Ungaria și Bulgaria. Și această știre este mincinoasă și fără temel.

Moartea unui mare comandant Italian

Mareșaul Italo Balbo, comandant al trupelor aeriene italiene u murit într'o luptă cu avioanele engleze.

Mareșaul Italo Balbo a fost cunoscut ca un mare comandant militar și un mare luptător fascist.

El a fost unul din cei mai apropiați și mai prețioși prieteni și sfetnici ai dlui Mussolini.

Pentru moartea lui, Italia îndurerată a ținut doliu național.

Luptele din Apus

Pe frontul din Apus luptele au continuat și în cursul acestei săptămâni.

Franța a fost liniștită pe deplin. Deșemenia se anunță că a fost liniștită și armata franceză din răsărit. Această armată a depus armele. Lupta a rămas acum s'o poarte numai Anglia cu Italia și Germania.

S'a vestit tot în cursul săptămânii trecute că Anglia ar avea de gând să facă pace. Această pace avea s'o ceară dl Chamberlain. Șovonul acesta s'a dovedit însă neadevărat, ca atâtea șovonuri cari se aud azi.

Dl Chamberlain a ținut o cuvântare, arătând că Anglia este hotărâtă să ducă lupta până la biruință.

Luptele cari s'au dat în această săptămână au fost mai mult lupte de aviație și pe apă. Pe uscat au fost lupte în Cirenaică.

Primejdia mare

Un ministru englez a spus, într'o cuvântare rostită în zilele acestea, că Anglia este într'o primejdie mare. O așteaptă adică o primejdie așa de mare cum n'a mai cunoscut de aproape 900 de ani.

Calea crucii

În comunele Sindrești Rus și, de lângă Bala-Mare s'a făcut, în săptămâna trecută, binecuvântarea icoanelor „Calea Crucii”.

Sinajba aceasta, așa de frumoasă și potrivită vremurilor de grea încercare prin care trecem, a fost făcută de pâr. Lucian Pop dela Bxad.

Credincioșii din aceste comune, din prilejul acestui frumos praznic, s'au spovedit și caminecat într'un număr destul de mare.

Amândouă aceste comune sunt păstorite de Pâr. V. Bărsan, un vrednic slujitor al Domnului.

Credincioșii dau dovadă de multă înțelegere și ascultare pentru lecurile bune. Deși puțin, ei și-au zidit o biserică numai din banii lor. Cetesc apoi cărți și gazete bune și ormează într'u toate pe păstorul lor.

Mulțumită publică. Credincioșii parohiei române-unite din Bicazul-Ardelean jud. Ciuc, aduc și pe aceasta cale, celea mai sincere și vii mulțumiri Dnii Iulia și Dlul Marin Trandafirescu, mare comerciant în Simeria, pentru darul de 11.000 lei (unsprezece mii), făcut bisericii noastre acum în construcție. Bunul Dumnezeu să-le răsplătească înzocit și izmit, pentru această faptă creștinească. Jerfia lor fie bine primită înaintea tronului ceresc. Curatorul.

STIRILE SĂPTĂMĂNI

Către cetitori. Vremurile grele prin care trecem și greutatea transporturilor pe C. F. R. ne obligă să apărăm deocamdată numai în 4 pagini, așa cum apar de altfel, cu pagini reduse, și toate ziarele mari din Capitală. Și mai mare greutate avem fiindcă nu primim bani aproape de loc. Cetitorii noștri nu-și dau seama că fără bani o gazetă nu poate trăi. Oricât de grele ar fi vremurile, rugăm-vă, nu uitați a vă face datoria către gazeta care de 22 ani vă este prietena cea mai nedespărțită.

Bacalaureatul Marelui Voevod Mihai. În cursul acestei săptămâni, Maria Sa Marele Voevod Mihai a dat examenul de bacalaureat, împreună cu tovarășii săi de școală. Comisia care a examinat a fost prezidată de M. Sa Regele. Rezultatul examenului a fost cât se poate de frumos pentru tânărul fiu de rege. Maria Sa Marele Voevod a reușit primul dintre tovarășii săi, cu media 9,50.

Marșul „Partidului Național” va fi pe viitor cântecul „Pe-al nostru steag e scris unire”. Acest cântec este cunoscut tuturor cetitorilor noștri și arată minunat gândurile și simțămintele de care trebuie să fie cuprinse sufletele fiecărui creștin în aceste vremuri grele de incertitudine. Porunca ceasului de față este unirea în jurul steagului nostru românesc.

O zi de mare jale. Miercuri 3 Iulie, Corpurile Legiuitoare, adică adunarea deputaților și senatorilor s'au întrunit pentru a întări lăsarea Basarabiei și Bucovinei în mâna Rușilor. Ziua aceasta va rămâne pentru neamul nostru ca o zi de mare jale și durere.

Măsuri de siguranță Ministerul de interne a hotărât ca toți același cari fac mișcări sau vorbesc contra siguranței statului să fie denunțați telegrafic și ei vor fi îndată internați. S'au luat aceste măsuri pentru a feri țara de orice turburări launtrice.

Proșimea a fost chemată să ajute pe refugiați. Din ministru al cultelor, a adresat proșimii din țară un călduros îndemn să ajute pe frații refugiați din Basarabia și Bucovina. Chemarea a avut răsunet, căci din toate părțile s'au anunțat că se vor trimite ajutoare.

Nu va lipsi petrolul. Ministerul Economiei Naționale face cunoscut că nu va lipsi petrolul de lampă. Societățile petrolifere au destul petrol, pentru populație. Deasemenea s'a anunțat că nu s'au schimbat nici prețurile, rămânând tot cele vechi.

A cumpărat un inel de aramă cu 8000 Lei. Sunt destui de aceia cari se folosesc de neștiința unora și fac afaceri frumoase, înșelându-i. O săteancă a cumpărat, cu 8000 de lei, dela un necunoscut un inel, pe care ea l credea de aur. După câteva zile a văzut însă că scumpetea de inel, pentru care plătiese atâta banet, își pierde strălucirea. Supărată ea l-a arătat și altora, cari și-au dat seama că inelul era de aramă goală și că nu valora mai mult de 45 lei.

Un sflat. Cel mai bun lucru pe care poate să-l facă omul în aceste vremuri este să tacă. Tăcerea este porunca ceasului de față. Să nu vorbim nici odată prea multe. Să tăcem și să așteptăm cu încredere și bărbăție viitorul.

Reducere pe căile ferate germane. Oficiul Turistic German face cunoscut, că începând dela data de 1 Iulie 1940 Căile Ferate Germane vor introduce din nou reducerea de 60%, din taxele tarifare pentru străinii și germanii din străinătate, cari călătoresc sau tranzitează prin Germania.

Un mare furt la Cluj. Acum câteva săptămâni s'a fost întâmplat un mare furt în orașul Cluj. Într-o noapte hoții au spart magazinul fraților Peterfy și au furat de acolo mărfuri în valoare de 800.000 Lei. După săptămâni de cercetări poliția a putut pune în sfârșit mâna pe hoși. El se numește Iosif Kupoș. Este tânăr, numai de 26 ani și are bacalaureatul. Cu o îndrăzneală mare el a spart zidul dela o pivniță, apoi dela prăvălia din apropiere, până a putut să pătrundă în prăvălia fraților Peterfy. Nu s'a putut bucura multă vreme de hoșia lui, căci poliția l-a dat de urmă și l-a prins împreună cu toți tovarășii și tănuitorii ei.

S'a inecat pe când se scălda. O mare nenorocire s'a întâmplat în comuna Cuzăplac din județul Cluj. Tânărul Abrudaa Petru fiul unei familii mai înstărite din aceasta comună, s'a dus să se scalde, împreună cu alți prieteni în pârâul Vuica. Deși știa să înoate destul de bine, a fost prins într'un ochiu de apă, din care n'a mai putut ieși, înecându-se sub ochii îngroziți ai prietenilor săi.

Cunoștințe folositoare

Tunsul oilor și păștrarea lânii

Lâna a avut întotdeauna și are și azi un preț mare. Creșcătorii de oi nu prețuiesc la deajuns lâna și deaceia nici nu îngrijesc oile pentru a avea lâna multă și curată.

Lâna se păstrează frumoasă pe oile cari sunt ferite de răie, de căpușe și de pra. Deasemenea lâna se păstrează bine pe oile cari pasc în locuri curate.

După ce se tunde, lâna trebuie păstrată într'un loc bun, ferit de umezeală. Mai întâi se curăță de părțile murdare (dela picioare, pânzete și ceafă), se îndoaie și se strânge în sul dela cap și coadă spre mijloc. Lâna astfel împachetată se va ține câteva zile într'un loc unde este puțin curent (pod, porumbur, magazie, etc.), pentruca să se usuce.

După aceasta se poate împacheta în baloturi mari. Un balot să nu conțină decât lâna ce vine dela același fel de oi (oi, berbeci, miori, mioare, miei).

Codina și părțile murdare din lâna vor forma un balot deosebit.

Obiceiul de a ține lâna în pivnițe umede pentru a câștiga la greutate, prin umezeala ce o trage, sau de a o stropi dinadins cu apă, pe lângă că este necinstit, dar poate să producă mușcătură la oi sau o face să se încălzească așa de tare încât se îngâlbenesc, ba poate chiar să și putrezească. Deasemenea obiceiul necinstit de a presăra nisip pe lâna, ceiaze cumpărătorii cunosc foarte repede, face ca prețul lânii să fie scăzut simțitor putând fi chiar refuzată.

Alte buruieni și flori de leac

Mușețelul (Romanița). Mușețelul este cunoscut tuturor, fiind foarte răspândit. Sunt mai multe feluri de mușețel. Cel mai bun pentru leac este mușețelul mic, românesc. Ceaiul din 5 grame flori de mușețel, fierte într'un litru de apă, este bun pentru mistuire, iar scara înainte de culcare liniștește nervii.

Ceaiul de flori de mușețel mai este bun pentru spălături la ochii bolnavi, în urechile cu scurgere, la spălatura rănilor, bubelor.

Din florile de mușețel se scoate un uleu cu care ungem pe bolnavii de reumatism.

Brusturul. Pentru leac se folosește numai rădăcina acestei buruieni. Fiertura de rădăcină de brusture este bună în contra mâncărilor de piele, mătrefei și căderii părului. Într'un litru de apă se fierb cam 25 grame rădăcină de brusture.

Ceaiul de rădăcină de brusture este bun în leucirea reumatismului vechiu, gută, boli de piele și altele. Acest ceai se face din 20 grame rădăcină de brusture și un litru de apă. Se beau cam 3 cești pe zi.

Rădăcina de brusture, proaspătă, strivită și pusă pe buboale, alină durerea și înmoale buboai.

Cetiți și răspândiți
„UNIREA POPORULUI”

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

O carte veșnică

Sfânta Scriptură este o carte care nu va pieri în veci. S'au ridicat ei oameni ascuțiți și înmănați la minte, cari au scris cărți minunate prin cari au pus în uimire pe toată lumea. Au pierit ei și nu mult după ei s'au uitat și cărțile pe cari le-au scris. Scriptura însă, așa cum este scriată, rămâne în veci. Ea este izvor nesecat de înțelepciune dumnezeiască, de adevăr și dar dumnezeesc.

Iată cum descrie de minunat un scriitor, veșnicia Sfintei Scripturi:

„Am fost cândva într'un oraș plin de case și palate de cărămidă, de piatră, de marmură, construite toate pentru anumite scopuri și după anumite reguli, trainic lucrute și covârșindu-se una pu alta prin frumusețe. În mijloc se afla însă o veche colibă sărăcăcioasă, necorespunzătoare nici unui scop omeneșc, plină de spărturi, de găuri și de unghere întunecoase. În ea nici o parte nu se potrivea cu alta. Lipsseau scoabe, grinzi, stâlpi; o adevărată minune că se mai putea ține. Răiei de colibă, rămășița unei vremi pe jumătate barbară, într'asa frumos și bogat oraș, și zisei: Măine va fi țărână. Și când venii din nou, peste o sută de ani, țărână erau toate casele și palatele ditoprejur, țărână sau recădite altele stau împrejur pe alt loc, după o rețetă nouă și pentru noi scopuri. Vechea colibă sta în mijloc, pe vechiul loc, neschimbată, cu spărturile, cu găurile și ungherele ei întunecoase, aceeași ca și cu o sută de ani mai înainte și ca și cum dințele vremii, care roade toate, s'ar fi rupt în ea. Și încă odată, peste o sută, și iarăși peste altă sută de ani, în același lucru: vechea colibă tot aceeași, împrejur totul nou. Atunci zisei: Puterea lui Dumnezeu o ține. Și din case și palate ieșeau bolnavi și osteniți și zăceau pe străzi și nu se puteau însănătoși și nici un doctor nu le putea ajuta, iar cine intra în colibă, care însăși părea că are nevoie de doctor, se însănătoșea și se înveselea. Atunci zisei: Aci străluciește puterea mântuitoare a lui Dumnezeu. Și când intrai în colibă, văzui pe cineva, care-și punea mâinile pe bolnavi și osteniți, și așa se vindeau. Recunoscuți pe Hristos.

Vechea colibă de nimic bună pentru scopul omenești, cu spărturile, găurile și ungherele ei întunecoase, cu scoabe, grinzi, stâlpi lipsă, este Sfânta Scriptură, văzută cu mintea omenească. Ce mai e în ea de respectat? Ce n'a fost luat în derădere? Cum mai poate ea păstra un loc pe bogata piață a scrierilor frumoase, modern d.spuse, pline de limpede înțelepciune omenească, cu fraze bine alcătuite și documentate? Se poate ea măsura măcar cu vre-ună din ele? Și totuși, toate scrierile, cele mai frumoase și cele mai înțelepte, care se bizuiesc pe veșnicia învățăturii lor, trec, fac loc altora, cu altă învățătură nouă, iar Scriptura rămâne și va trăi bătrână, și spiritul lui Hristos, ca Domnul și păzitorul ei, va iaveseli și însănătoși întotdeauna pe toți cari vor veni la El, bolnavi și osteniți, din cauza răzăcirii lor îndelungate în afară de El.”

No. 62-1940

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 637/1940 a Judecătoriei Mixte Blaj, în favoarea reclamantului Citron Filip repr. prin adv. Dr. Arnold Heilper pentru încasarea creanței de 8184 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 4 Iulie 1940 orele 2 p. m. la fața locului în Blaj, la domiciliul urmăritului (atelier) unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 masă, 3 stajale, 5 perechi bocanci, 6 perechi ghete în valoare de 6200 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dat în Blaj, la 18 Iunie 1940.

90 (1-1)

DRAGOȘ BUCUR, portărel.